Manoscritti
Conventi
B
IX
799

[illegible]

bili quam a in e per h non illum demonstratur. Credibilius autem est quod est per quod; et quoniam ita per minima de
medio est melior est aliis eisdem existentibus. Utrique enim quidem ergo per tres terminos et propositiones duas de
monstrant, sed hec quidem esse aliquid accipit, illa vero et esse et non esse aliquid. Propter plura ita; quare indignior est.
Amplius quoniam ostensum est impossibile utrinque predicativas propositionum fieri sillogismum, sed unam quidem oportet
huiusmodi esse, alteram vero quoniam est. Amplius oportet hoc accipere. Predicativas quidem enim augmentata
demonstratione necesse est fieri plures, privativas quidem impossibile est plures una in omni sillogismo esse. Sint enim in
nullo esse a in quibus est b, in c autem omni sit b. Si igitur oportet augere propositiones, medium mittendum
est. Hoc quidem a b sit d, huius b c sit e. e quidem igitur manifestum est predicativum esse, hoc d de b quidem
predicativum, a d autem tamquam privativum ponatur. d quidem enim de omni b, hoc a in nullo oportet esse d. Sit igitur
una privativa propositio que est a d. Idem autem modus est et in aliis sillogismis. Semper enim medium quod predican
tium terminorum in utrisque tantum debet esse; huius privativum enim terminum in altera altum privativum necesse est esse.
Quare hic huiusmodi una propositio, alie vero predicative. Si igitur notius et credibilius est per quod demonstratur, demonstratur autem priva
tiva per predicativam, predicativa autem per illam non demonstratur, prior igitur et notior et credibilior cum sit
indignior utique erit. Amplius si principium sillogismi propositio universalis immediata est, est autem immediata affirmativa in
predicativa, negativa universalis propositio, affirmativa autem negativa prior est et notior: per affirmativam enim negativa no
ta est et prior affirmativa est, sicut enim prius est esse quam non esse. Quare prius principium demonstrative quam privative.
Dignioribus autem principiis utens dignior. Adhuc principalior est: sine enim demonstrativa non est privativa.
Quoniam quidem cathegorica privativa dignior sit manifestum est ad impossibile ducente. Oportet autem scire que differentia sit
ipsarum. Sit igitur a in nullo b, in c autem omni b. Necesse est in nullo c esse a. Sic quidem acceptis demonstrativa
et privativa erit demonstratio quoniam a in c non est. Que vero ad impossibile est sic se habet. Si oportet demonstrare quod a in b non
sit accipiendum est esse a in b et b in c, quare accidit a in c esse. Termini quidem igitur sic ordinan
tur. Differt autem in quo qualis sit notior privativa propositio, utrum igitur quoniam est a in b non est aut quoniam est a in c. Cum
igitur conclusio quoniam non est, quod est impossibile sit demonstratio. Cum autem in sillogismo sit demonstrativa, privata autem prior est quam
quoniam a in b sit quam a in c. Priora et notiora autem conclusione sunt ex quibus est conclusio. Est autem hoc est a
in c non esse conclusio, a autem in b in quibus est conclusio. Non enim si contingit removeri aliquid, hoc est conclusio, illa
autem sunt ex quibus. Sed hec quidem ex quo sillogismus est quod utique sic se habet quare aut totum ad partem aut pars ad totum
se habet. Sed que sunt a c et a b propositiones non utique sic se habent ad invicem. Si igitur ex notioribus sit et cre
dibilioribus dignior. Sunt autem utreque ex non esse credibiles. Sed hec quidem ex priori, illa vero ex posteriori. Poti
or simpliciter utique erit ea que est in ipsam privativa demonstratio. Quare et hac quidem dignior predicativa. Ma
nifestum est quoniam et ea que est in impossibile potior est. Scientia autem est certior et prior que ipsius quia et propter quid eadem,
sed non que ipsius quia extra eam que est propter quid. Et que non est de subiecto illa que est de subiecto, ut arismetica armoni
ca. Et que est ex minoribus ea que est ex appositione, ut geometria arismetica. Dico ex additione ut uni
tas substantia est sine positione, punctum autem substantia est posita; hec autem ex appositione. Una autem scientia est que est unius
generis quecumque ex primis componuntur et partes aut passiones horum sunt per se. Altera autem scientia est ab altera

N° 799 B.9

quecumque principia. Non enim ex eisdem, non ex aliis sunt. Hec autem est signum. Cum in indemonstrabilia veniant, oportet ipsa esse in eodem genere hiis que demonstrantur. Signum autem est hoc cum indemonstrabilia per se ipsa in eodem genere sunt et sunt prima. Plures autem demonstrationes eiusdem possibile est esse, non solum ex eodem ordine accipientes non continuum medium, ut eorum que sunt a. b. c. et d. i. sed ex alio. Ut sit a. transmutari, in quo autem d. moveri, b. letari, et iterum i. quiescere. Verum igitur est et d. de b. et a. de d. predicari. Letans enim movetur et quod movetur transmutatur. Iterum et a. de i. et i. de b. verum est predicari. Omnis enim letans quiescit et quiescens transmutatur. Quare per alia media et non ex eodem ordine sillogismus est. Neque neutrum dici de alio; necesse est enim eidem alicui utraque inesse. Intende autem et per alias figuras quot modis contingit eundem sillogismum esse. Eius autem quod est a fortuna non est scientia per demonstrationem. Neque enim sicut necessarium est neque sicut frequenter quod est a fortuna. Sed quod extra hec fit. Demonstratio autem alterius horum est. Omnis enim sillogismus aut per necessarias aut per eas que sunt tamquam frequenter propositiones. Et si quidem propositiones necessarie sint, et conclusio necessaria est. Si vero sint sicut frequenter, et conclusio huiusmodi erit. Quare si id quod est a fortuna neque sicut frequenter neque necessarium, non utique ipsius erit demonstratio. Neque per sensum est scire. Si enim est sensus talis quod huiusmodi et non huius aliquid, sed tamen sentire necesse est hoc aliquid et ubi et nunc. Universale autem in omnibus impossibile est sentire. Non enim hoc est neque nunc, non utique esset universale. Quod enim semper et ubique est, universale dicimus esse. Quoniam igitur universales demonstrationes sunt, has autem non est sentire, manifestum est quoniam neque scire per sensum. Sed manifestum est quoniam et si esset sentire triangulum quod duobus rectis equales habet angulos, quereremus utique demonstrationem, et non sicut quidam aiunt sciremus. Sentire quidem enim necesse est singulare. Scientia autem est in cognoscendo universale. Unde et si in luna essemus, videremus obiectam terram, et non utique sciremus causam defectus. Sentiremus enim quoniam deficit nunc, sed non propter quid omnino. Non enim erat universalis sensus. Sed ex consideratione huius multotiens accidente universale venantes demonstrationem haberemus. Ex singularibus enim pluribus universale manifestum. Universale autem honorabile est quoniam ostendit causam. Quare de huiusmodi universalis honorabilior est sensibus et intelligentia quorumcumque alia causa est. De primis autem alia ratio est. Manifestum igitur est quod impossibile sit sentiendo scire aliquid demonstrabilium, nisi aliquis sentire hoc dicat scientiam habere per demonstrationem. Sunt tamen quedam reducta ad sensus defectum. Quedam enim si videremus non utique quereremus, non tamquam scientes in videndo, sed tamquam habentes universale ex eo quod videremus. Ut si vitrum perforatum videremus et lumen pertransiens, manifestum utique erat et propter quid, et propter id quod videremus seorsum in unoquoque, intelligere autem simul est quoniam in omnibus sic. Eadem autem principia omnium sillogismorum esse impossibile est primum quidem logice speculantibus. Huiusmodi quidem enim sunt sillogismi veri, alii autem falsi. Et namque sit verum ex falsis sillogizare, sed semel hoc fit, ut si a. de c. verum sit, medium autem b. falsum. Neque enim a. in b. neque b. in c. Sed si horum media accipiantur propositiones, false erunt eo quod omnis conclusio falsa ex falsis est, vera autem ex veris. Alie enim sunt vere et false. Deinde neque falsa ex eisdem sunt. Est enim falsa ad invicem et contraria et impossibilia simul esse, ut iusticiam esse iniusticiam, et hominem equum aut bovem, aut equale maius aut minus. Ex positis autem sic. Neque enim verorum eadem principia omnium sunt. Alia enim multorum genere principia sunt, non conveniunt, ut unitates punctis non conveniunt. Hee quidem enim non habent positionem, illa autem habent. Necesse autem est aut in medio convenire aut sursum aut deorsum, aut hos quidem intus habere, illos autem extra terminorum. Sed neque communium principiorum

contingit esse aliqua ex quibus omnia demonstrabuntur. Dico autem communia, ut omne affirmare aut negare. Genera enim eorum que sunt alia sunt, et alia quidem in quantitatibus, alia vero in qualitatibus sunt solum, cum quibus demonstrantur per communia. Amplius principia non multo minora sunt conclusionibus. Principia quidem enim propositiones sunt. Propositiones enim aut assumpto termino aut interposito sunt. Adhuc conclusiones infinite sunt, termini autem finiti. Amplius quedam sunt principia ex necessitate, illa contingentia. Sic igitur intendentibus impossibile est eadem esse aut finita, cum infinite sint conclusiones. Si vero aliter quodam modo dicat aliquis quoniam hee quidem geometrie, alie vero sillogismorum, alie autem medicine, quid utique erit quam dicere? Non quoniam sunt principia scientiarum, sed eadem dicere derisio est, quoniam eadem eisdem eadem erunt omnia. Namque sic fiunt eadem. At vero neque quod est ex omnibus demonstrare quodlibet horum, nam hoc est querere omnium esse principia eadem. Stultum enim insipiens est. Neque enim in manifestis doctrinis hoc fit, neque in resolutione possibile est. Immediate enim principia propositiones sunt. Alia autem conclusio fit accepta immediata propositione. Si autem dicat aliquis primas propositiones immediatas esse principia, unum in unoquoque genere est. Si vero neque ex omnibus oportet demonstrari quodlibet, neque sic ex aliis, quare erunt unigenes scientie. Alia relinquitur si propria sint principia omnium, sed ex hiis quidem hec, ex illis autem illa. Manifestum autem est et hoc quoniam non contingit. Ostensum est enim quoniam alia principia genere sunt differentium genere. Principia enim duplicia sunt, ex quibus et circa quod. Ex quibus igitur communia sunt, quorum autem sunt esse quod propria sunt, ut numerus, magnitudo. Scibile autem et scientia differt ab opinabili et opinione, quoniam scientia et universalis et per necessaria. Necessarium autem non contingit se habere aliter. Manifestum igitur quoniam esse hec scientia non est. Erunt utique possibilia et aliter se habere. At vero neque intellectus, dico enim intellectum principium scientie, neque enim scientia indemonstrabilis. Hoc autem est opinio immediate propositionis. Verum enim et intellectus et scientia et opinio, et quod per hec dicitur. Quare relinquitur opinionem esse ~~veri quidem~~ circa verum quidem aut falsum, contingens autem aliter se habere. Hoc autem est acceptio immediate propositionis et non necessarie. Et consonat apparentibus: opinio quoque enim incertum, et natura huiusmodi. Adhuc autem nullus opinatur putare cum opinetur impossibile se aliter habere, sed scire. Sed aliquid esse quidem sic, sed tamen aliter nihil igitur prohibet habere, tamquam huius quidem opinionem esse, huius necessitatis scientiam. Qualiter igitur idem opinari et scire, et quare non erit opinio scientia, si quis posuerit esse idem, autem nihil contingit opinari? Consequitur enim hic quidem sciens, ille vero opinans per media quousque ad immediata veniant. Quare siquidem ille scit, et opinans scit. Sicut enim et quia opinari est et propter quid. Propter quid autem hoc medium est. Aut si sic arbitrabitur non contingentia aliter se habere, sicut habent diffinitiones per quas demonstrationes, non opinabitur sed sciet. Si vero quod est, non tamen hoc ipsis inesse secundum substantiam et speciem, opinabitur et non sciet vere. Et quia et propter quid si per immediata opinabitur. Si vero non per immediata, quia quod opinatur. Eiusdem autem opinio et scientia non penitus est, sed sicut et falsa et vera eiusdem quodammodo est, sic et scientia et opinio eiusdem. Et opinionem enim veram et falsam sic dicunt quidam eiusdem esse, inconvenientia accidit apponere alia quidem et quod non opinari quod opinatur falso. Cum idem multipliciter dicitur, sic contingit, autem sic non. Commensuratam autem esse diametrum vere opinari inconveniens. Sed quia diameter est circa quod sunt opiniones, idem sic eiusdem. Sed quod quid erat esse unicuique secundum rationem non est idem. Similiter autem scientia et opinio non eiusdem. Hec enim quidem sic aliter quod non est contingere sic aliter. Sed illa quod contingit, ut si hec quidem quod vere hominis, illa vero hominis quidem, non autem veri hominis. Idem enim est quod homo, hoc autem sic est idem. Manifestum autem ex hiis quoniam non opinari simul idem et scire contingit. Simul habebit enim utique opinionem aliter habendi

P II

ꝫ n̄ aliꝰ idem. q̄ uere n̄ conting̃. in alio qⁱdem .n. unumqⁱq; conting̃ eē eidem sicut defin.
ꝫ in eodem n̄l sic ꝑ eē. hꝫ et n. opinionem simil. ut q̄ hō q̄ n̄cē ē an. h .n. erat n̄ contingē eē. n̄ al.
h. n. sic contingē. Reliq̄ au q̄m op; distribuē in notionem ꝫ intellm. ꝫ scīam. ꝫ artem ꝫ prudenti
am ꝫ sapientiā. h qⁱdem phisice. illa ethice speculatiōis mag̃ sunt. Solertia au ē subtilitas
quam in n̄ ꝑspecto tempore medij. ut siq̄s uidens q̄ luna splendorem hꝫ ꝯuersa ad solem. statim
intellexit. ꝓpt q̄d h sit q̄ ꝓpt id q̄ illustrat̃ a sole. au disputante cū diuite cognouit q̄m ac
commodatur ē. au ꝓpt id q̄ amici sunt q̄ inimici eidem. om̄s .n. cās medias uidens cognouit ꝫ
ultimas. q̄m splendidū eē ad solem. sit in q̄ .a. luce a sole .b. luna .c. Jn ē au lune .b. q̄ē
lucem a sole. q̄m .n. .b. .a. q̄ ē ad h eē splendidū a q̄ splendidior. q̄r ꝫ ipi .c. .a. ꝑ .b.

Questiones sunt equales nūo. Querimꝰ uere scimꝰ. q̄rim au qⁱtuor. q̄r ꝓpt q̄d. si ē. q̄d ē.
Qui qⁱdem .n. utrū h au hoc q̄rim. in nūm ponentes. utr sol deficiat au n̄. ꝓpt q̄r
q̄rim. signū inuenientes q̄ deficit pausam. ꝫ si in pn̄c scimꝰ q̄ deficit n̄ q̄rerem
utr. Cū au scimꝰ q̄r. ꝓpt q̄d q̄rim. ut scientes q̄ deficit ꝫ q̄ mouet̃ t̃ra. ꝫ ꝓpt q̄d defic
ꝫ ꝓpt q̄d t̃ra mouetur q̄rim. hec q̄d g̃ sic. Qⁱdam au alio m̄ q̄rim. ut si ē au n̄ ē
cauta au ds. h au si ē au n̄ ē simplr̃ dico. ꝫ n̄ si ē albꝰ au n̄. Cognoscentes au q̄r ē q̄
rim q̄d ē. ut q̄d g̃ q̄d ē ds. au q̄d ē hō. q̄ qⁱdem g̃ q̄rim ꝫ q̄ inuenientes scimꝰ. ꝫ h tot sunt.

Querim au ꝫ q̄rim q̄r. au si ē simplr̃. utr sit mediū ipi au n̄. Cū au cognoscentes au
q̄r ē. au si ē. au in pte. au simplr̃. tūc ꝓpt q̄d. au q̄d ē. ꝫ tūc q̄rim q̄d sit mediū. Dico au
q̄r. au si ē in pte au simplr̃. Jn pte qⁱdem. utr defic luna au augetur. si .n. ē ad. au n̄ ē ad.
in h q̄rim. Simplr̃ au ē. si ē au n̄ ē luna. au nox. Contingit ita; i h̄is om̄ib q̄rere. au
si ē mediū. au q̄d ē mediū. cā q̄d .n. mediū ē. in om̄ib h̄is q̄ritur. ut utr defic. utr ad sit me
diū au n̄. ꝑ h scientes q̄r ē. q̄d g̃ h sit q̄rim. cā .n. ipi eē. n̄ h au h ꝫ simplr̃ subam. au
n̄ simplr̃. ꝫ ad eor̃ q̄ sunt ꝑ se. au scdm accns mediū ē. Dico au simplr̃ q̄d subm. ut lunā.
au t̃ram. au triangulū. q̄d ē au defectū. equalitatē. inequalitatem. si in medio sit t̃ra au n̄. Jn om
ib .n. hꝰ manifestū ē q̄ id sit q̄ q̄d ē ꝫ ꝓpt q̄d ē h q̄d g̃ usq; huc opposita sunt. Amplī q̄ ē defcs
ꝑuatio luminis a luna. q̄ t̃re obiectū. ꝓpt q̄d ē defcs. au ꝓpt q̄d defic luna. ꝓpt defectū lu
minis. opposita t̃ra. q̄d ē armonia .i. consonantia. rō nūor in acuto ꝫ graui. ꝓpt q̄d co
sonat acutū graui. ꝓpt id q̄ rōnem hꝫ nūor acut ꝫ graue. utr sit in nūis rō ipor. Ac
cipientes q̄r ē. q̄d g̃ ē rō. q̄ au sit mediū om̄s q̄d ostendend q̄rim sicut mediū sensibile ē
q̄rim n̄ sentientes. ut defectū h ē. si uo eēm sup lunam n̄ utiq; q̄rerem n̄ ꝓpt q̄d. ꝫ si
mul manifestū eēt utiq;. ex eo .n. q̄ sentim ūni scim ē nob scire. sic g̃ dicim q̄ q̄d ē scire
ē. ꝓpt q̄d ē. h au au ē simplr̃. ꝫ n̄ eor̃ q̄ insunt ad ē. au q̄ insunt ut equū duo recti. au q̄m
ma au minꝰ ē. Q̄ qⁱdem g̃ om̄a q̄ q̄runt medij q̄d sit manifestū ē. Q̄m au ē q̄d ē demre
ꝫ q̄s mod introductiōis ꝫ q̄d ē diffinitio ꝫ q̄r. dicem opponentes pm̄ de ipis.

Po.

Principium au futuror sit q̄ uere sit mag̃ ꝓprium. Hꝰ cōm̄ib dubitabit q̄s. utrū sit
idem ꝫ scdm idem. scire diffinitiōne. ꝫ scire demōne. au impo. Diffinitio qⁱdem .n. q̄d ē scire
uidet̃ q̄ au q̄d ē om̄e. uni ꝫ p̄dicatiuū ē. Silli au alij priuatiui sunt. alij qⁱdem n̄ uni. sic
in scda qⁱdem figa. priuati om̄s sunt. in t̃cia uo n̄ uni. Jt̃a n; eor̃ q̄ sunt in pma figa om̄i
ē diffinitio. ꝫ q̄m om̄s triangls duob rectis equales hꝫ. h au rō ē. q̄m scire demre ē demōnē
hꝫ. q̄r si in talib demro ē manifestū ē q̄ ipor n̄ erit diffo. scit ꝫ enī utiq; al ꝫ scdm diffone
n̄ hn̄s demrōnem. n̄l .n. ꝓhib; n̄ simul hꝫe diffinitionem ꝫ demonem. Suffic au fides ꝫ ex
inductione. n̄l .n. aliquiū diffinientes cognoscim. n; eor̃ q̄ ꝑ se sunt. n; q̄ sunt scdm acci
dens. Ampl. ꝫ diffo sube qⁱdam ē cognitio. Hmōi manifestū ē q̄ n̄ sunt sube. q̄m q̄d g̃
n̄ ē diffo. om̄s ꝫ ē ē demro manifestū. q̄d ē au ē ē diffo. n̄ q̄d ꝫ demro. om̄s ē au n̄ ē una q̄
ipū rō ꝫ de h eadem ē. Cuiꝰ qⁱdem in cāte uni una ē scia. q̄r ue si scire demrabile ē scia
hꝫe. accid; qⁱdam impo. diffonem .n. hn̄s sine demōne sciet. Ampli pncipia demōn
diffinitiōes sunt q̄ n̄ eē demrōnem mōi ē ꝑ. au erit pncipia demrua ꝫ pncipior pnc
ꝫ h in infinitū abibit. au ꝑ diffinitiōnes erit indemrabiles. ꝫ utr si n̄ om̄s eidem sit diffo ꝫ
demrō. au impo sit n̄ .n. ē demrō ē ē diffo. Diffo q̄d .n. ipi q̄d ē. natura ē. ꝫ demrōnes ui
dent om̄s suppone ꝫ accipientes q̄ q̄d ē. ut mathe q̄d unitas. q̄d impar ꝫ alie silr̃. Amp
om̄s demro id de id demrt. ut q̄r ē au n̄ ē. Jn diffone au n̄l alteꝝ de alto p̄dicat̃. ut q̄ al de
bipede. n̄ h de al. n; ꝫ de plano. figura. n̄ .n. ē planū figura. n̄ figa planū. Ampli alteꝝ
ē q̄ q̄d ē ꝫ q̄r ē mōre. diffo q̄d g̃ q̄d ē ostend. ꝫ demrō q̄r. si ē h de h au n̄ ē. alti au altia de
mō. n̄ sit tanqⁱm ps qⁱdam toti. h au dico q̄ ostensū ē de ysochele. cum hꝫ duob rectis eq
les. si omnisum ē trangls. ps .n. h ē au tot. h au ad inuicem n̄ sese hn̄t sic. ꝫ q̄r ē ꝫ q̄
ē .n. alt altiꝰ ps. Manifestū ita; q̄ n̄ ē diffo h om̄s sit demrō. n; ē om̄s ē demrō h om̄s sit di
ffinitio. q̄r oīo eidem nll's conting̃ ut; hꝫe. Manifestū ita; q̄ diffinitio ꝫ demrō. n̄ idē ert
n̄ alteꝝ in alto. ꝫ namq; subiecta silr̃ se hꝫent. Qⁱdem g̃ ē ꝫ .a. in eo q̄ q̄d ē de
.c. dici. Si uo n̄ aliq̄s sic accepit duplicans. n̄ necē ē .a. de .c. p̄dicari in eo q̄ q̄d ē.
ipm au q̄d ē utraq; h hebit erit ita; ꝫ .b. de .c. in eo q̄ q̄d ē. sic g̃ q̄ q̄d ē ꝫ q̄d q̄d erat
eē. utra; hꝫt in medio. erit ꝑ pncipiū q̄d erat eē. Jn oīo si ē mre q̄d ē hō. sit .c. hō .a. uo
q̄ q̄d ē sit al bipes. sicut aliud q̄d. si g̃ sillogizat .a. de .b. om̄i ꝑori. ꝫ h au erit alia me
dia rō. q̄r ꝫ h q̄ q̄d ē hō erit in duab ꝑpoib ꝫ pmis ꝫ imediatis cuiꝰ ꝯsidare.
Manifestū au q̄ dicit sic ꝑ ꝯuersionem q̄d g̃ demrantes q̄d ē aīa ꝫ q̄d ē hō. au aliud
q̄d eor̃ q̄ sunt q̄ ē ex pncipio repetit ut si q̄s diffiniret aīam eandem eē eidem
cā uiuendi. h au nūm eūdem ipm mouentem. sic idem n̄ .n. si ꝯsequitur .a. .b. ꝫ h .c.
erit in ipo. c. a. q̄ q̄d erat eē. si uer erat dic̃e q̄ erit solū. n; si ē .a. in q̄ q̄d ē ꝫ de .b. p̄
om̄. namq; alīs eē p̄r̃ de hō eē. sic ꝫ om̄ hoīem al. ꝫ n̄ sic. sic q̄ intū ē. si q̄d .n. n̄ sic

Jtem quid g̃ usq; hic opposita ē. Sipliu au q̄ est uerū sillm sit au demonstratio au rō
sicut uerū suppositū. Sillmꝰ q̄d ad de aliquo demonstrat ꝑ mediū. hꝫ quid ē ꝑpriū
quid est et in eo q̄d quid est p̄dicat. h au necesse est conuti. Si .n. ipi .c. .a. ꝑpriū
est manifestū ē q̄ ipi .b. ꝫ h ipi .c. q̄r oīa sit ad inuicem. At u̇ et si .a. i eo q̄d q̄
ꝫ in om̄i .b. uli .b. de om̄i .c. in eo q̄ q̄ est dr̃ necē [illegible]

accipiatur non sillogizatum. quod a sit in c. quod quidem erat esse in substantia. Si vero sic accipiatur, prius erit accipiens quod in c est, quod quid erat esse b. Quare nichil demonstratum est. quod enim in principio erat accepit. Sed neque quod per divisionem via est, sillogizat. sicut in resolutione que circa figuras dictum est. Necessarium enim nusquam fit necesse est rem illam esse cum hec sint. sed sicut neque inducentes demonstrat. Non enim oportet conclusionem interrogare, neque in concedendo esse. sed necesse est esse cum sint illa, et si non dicat respondens. ut utrum homo animal aut inanimatum. postea accepit animal. non sillogizatum est. Iterum omne animal aut gressibile aut aquaticum. Si accepit gressibile. et hominem totum animal gressibile non necesse est ex dictis. sed accepit et hoc. Differt autem nichil in multis aut in paucis sic dicere. idem enim est. Non sillogisticus igitur usus quod est fit sic procedentibus. et de contingentibus sillogizari. Quid enim prohibet hoc verum quidem totum esse de homine non tamen quod quid est, neque quod quid erat esse ostendentes. Amplius quid prohibet aut apponere aliquid aut auferre. aut excellere substantias. Hec quidem igitur omittuntur. Contingit autem solvere in accipiendo in eo quod quid est omnia. et quod est consequenter divisionem facere. quod postulatur primum. et nichil relinquere. Hoc autem necessarium est. individuum enim iam oportet esse. sed sillogismus tamen non inest. si vero aliquo modo cognoscere facit. et hoc quidem non est inconveniens. neque enim hic qui inducit fortasse demonstrat. sed tamen ostendit aliquid. sillogismum autem non dicit ex divisione diffinitionem. sicut in conclusione que sine mediis sunt. ut si aliquis dicat quoniam existentibus hiis necesse est hoc esse. contingit interrogare propter quid. sic et in divisis terminis. quid est homo. animal mortale bipes. habens pedes. sine pennis. propter quid. secundum unamquamque appositionem. dicet enim. et ostendit divisione. sicut opinatur quoniam omne aut mortale aut inmortale sit. hec autem omnis ratio non est diffinitio. quare et si demonstratur divisione. sed tamen diffinitio non sillogismus fit. Sed utrum sit demonstrare quod quid est secundum substantiam. ex conditione accipientem quod quid erat esse. quod est ex hiis que sunt in eo quod quid est propriis. hec autem in eo quod quid est sola. et proprium est. hoc autem est illi. Aut iterum accepit quod quid erat esse. et in hoc necesse est enim per medium inesse. Amplius sicut neque in sillogismo accipitur quid est sillogizare. semper enim tota aut pars est propositio. ex quibus est sillogismus. sic neque quod quid est esse oportet inesse sillogismo. sed seorsum hoc appositum esse. et ad dubitantem sillogizatum aut non, occurrere. quoniam hoc erat sillogismus. et adhuc non quod quid erat esse sillogizatum est. quoniam utique. enim hoc positum est nobis quod quid erat esse. Quare necesse est sine eo quod quid est sillogismus aut quod quid erat esse sillogizare. Et si ex conditione autem demonstret. ut si malo inest divisibili. in contrario autem quorum est esse in quibuscumque contrarium est. bonum autem malo contrarium. et indivisibile divisibili. est igitur bono esse indivisibile. Et hic enim accipiens quod quid erat esse demonstrat. accipit autem ad demonstrandum quod quid erat esse. Alterum autem tamen sit. et enim in demonstrationibus est quoniam hoc de hoc. sed non idem. neque cuius ipsa ratio. et convertitur. Ad utrosque autem et dividentem et sic sillogismum. eadem oppositio. propter quid erit homo animal bipes gressibile. sed non animal et bipes. Ex acceptis enim non una necessitas est unum fieri quod predicatur. sed utique homo idem quod gramaticus et musicus. Quomodo diffiniens monstrabit substantiam aut quod quid est. neque enim sicut demonstrans ex confessis esse manifestum faciet quoniam necesse est. cum sint illa. alterum aliquid esse. demonstratio enim hoc est. neque sicut inducens per singularia. que manifesta sunt. quoniam omne sic. nichil aliter. non enim quod quid est demonstrat. sed quoniam aut non est. aut quod. Quis alius modus relinquitur. non enim monstrabit sensu. aut digito. Amplius quomodo monstrabit quod quid est. necesse est enim scientem quod quid est homo aut aliud quodlibet scire et quia est. quod enim non est nullus scit quid est. sed quid significat ratio. dictio. quod autem nomine dico tragelaphos. quid est tragelaphus. impossibile est scire. At vero si demonstrabit quid est, et quia est. Qualiter eadem ratione monstrabit. diffinitio enim unum quid demonstrat. et demonstratio. Quod autem quid est homo. et esse hominem aliud est. postea per demonstrationem dicimus necesse

esse demonstrari omne. quia esse non substantia sit. esse autem non substantia nulli. non enim genus quod est. demonstratio igitur erit quia est. quod et nunc faciunt scientie. Quid enim significat triangulus accepit geometer. quoniam autem est demonstrat. Quid igitur monstrabit diffiniens quid est. vel circulum triangulum. sciens itaque ex diffinitione quid est. si est non sciet. sed impossibile. Manifestum autem est et secundum nunc modos terminorum. quoniam non demonstrant diffinientes propter quid. Si enim et est ex medio aliquo equale. sed propter quid quod diffinitum est et propter quid est circulus. erit enim utique et montis enei dicere circulum. Non enim quoniam possibile est esse. consignant termini. neque quoniam illud est quod dicunt esse diffinitiones. sed semper licet dicere propter quid. Si igitur et diffiniens demonstrat aut quid est aut quid significat nomen. si non est nullo modo erit quid est. erit utique diffinitio ratio nominis idem significans. sed inconveniens est. primum quidem et non substantiarum utique erit et eorum que non sunt. significare enim est et que non sunt. Amplius omnes rationes diffinitiones erunt. erit enim utique nomen ponere cuilibet rationem. quare utique disputabimus omnes. et Iliadis diffinitio erit. Amplius nulla scientia demonstrabit utique quoniam hoc nomen ei quod est significat. neque diffinitiones hoc assignant. Ex hiis igitur neque diffinitio, ad hoc autem quod neque diffinitio nichil monstrat neque demonstrat. Manifestum est neque quid est neque diffinitione cognoscere neque demonstratione. Iterum autem speculandum est quid horum dicitur bene. et quid non bene. et quid sit diffinitio eius quod quid est. Utrum quodammodo demonstratio aut diffinitio. aut nullo modo. Quoniam autem idem est sicut diximus scire quid est et scire causam ipsius si est. Ratio autem huius est. quoniam est aliqua causa. et hec aut eadem aut alia est. et si utique alia. aut demonstrabilis est aut non. Si igitur est alia et contingit demonstrare. necesse est mediam causam esse. et in figura prima demonstrari. universale enim et predicativum quod demonstratur. Unus igitur modus sit iam exquisitus per alium quod quid est demonstrare. Eorum enim quod quid est necesse est medium esse quod quid est. et propriorum proprium. quare hoc quidem monstrabit. hoc vero non. eorum que quid erant esse eidem rei. Hic quidem igitur modus quoniam non sit demonstratio dictum est prius. sed logicus sillogismus ipsius quid est. Quo autem modo contingat dicamus iterum ex principio. Sicut enim propter quid querimus habentes quia. aliquando autem manifesta fiunt simul. sed neque prius propter quid possibile est cognoscere quam quia. manifestum est quod similiter et quod quid erat esse non sine quia est. impossibile enim scire quid est ignorantes si est. Hoc autem si est aliquando quidem secundum accidens habemus. aliquando habentes aliquid ipsius rei. ut tonitruum quoniam sonus quidam nubium. et defectum quoniam privatio quedam luminis. et hominem quoniam quoddam animal. et animam quoniam ipsum se ipsum movens. Quecumque quidem secundum accidens scimus quoniam sunt necesse est nullo modo se habere ad quid est. neque enim quoniam sunt scimus. querere autem quid est non habentes quia est nichil est querere. Quecumque autem habemus quia est. quid est facile est. quare quemadmodum habemus quia est. sic habemus et ad quod quid est. Quorum igitur habemus aliquid quod quid est primum sic sit defectus in quo a. luna in quo c. oppositio terre in quo b. utrum quidem deficit aut non. b querere est. sed autem utrum habemus quid est facile est. quare quemadmodum habemus. neque quid est aut non. hoc autem nichil differt querere utrum sit ratio ipsius. et si sit hec. et illud dicimus esse. Aut cuius contradictionis est ratio. utrum habentem duos rectos aut non habentem. Cum autem invenimus simul quia et propter quid scimus. Si per media sit. si vero non. propter quid autem non. Sit igitur luna c. a defectus. luna plena umbram non posse facere. nullo nostrum medio existente manifesto. in quo b. Si igitur in c est b. quod non posse facere umbram. cum nullo existente nostrum medio sit. in hoc quidem a. quoniam deficit. quia deficit quia manifestum. sed propter quid nondum. et deficit scimus. quid autem est nescimus. Cum manifestum est quod a in c sit. sed propter quid est querere b. hoc quid est utrum sit obiectio aut conversio lune aut extinctio. hoc autem est ratio alterius termini. ut in hiis in quo a. defectus obiectio. quid est tonitruum. ignis extinctio in nube. Sit nubes c. tonitruum a. extin-

In universalibus de inventione op3 dic̄e de hys. de eo g̊ q ÷ q̊ in cum eo q̄ consequnt̄ sit se h̄t media ca.
in tm̄ acceptum sit nec̄c̄e .n. 7 in huius mediam 7 p̄mam sn̄ medio ee̅. ut .a. tm̄ ÷ q̄m .c. tm̄ ÷
au̅ .a. au̅. principium g̊ ÷ .c. p̄p̄ id q ÷ p̄xim̄ ipi n̄c. q̄ principiū ÷ t̄pis. s3 .c. tm̄ ÷ .d. g̊ cu̅ fiat
.a. nec̄c̄e ÷ tm̄ ee̅ .d. dc̄a au̅ ÷ .c. .d. n. fco. .c. nec̄c̄e ÷ tm̄ ee̅. .c. au̅ fco. nec̄c̄e ÷ .a. p̄ fuisse.
Si g̊ accipiens ad mediu̅ stabit alicubi immediatum. au̅ semp ee̅ cadet mediu̅. p̄p̄ infini
tum. n̄. n. contingit tm̄ cu̅ fco ee̅. q̄madm̄ dc̄m ÷. Sz incipe tn̄ nec̄c̄e ÷ a medio. 7 ab eo n̄c
p̄mo. Silr au̅ ÷ 7 in eo q̄ ē. Si .n. ue̅ ÷ dic̄e q̄ ē .d. nec̄c̄e ÷ p̄ ue̅ dic̄e q̄ .a. ē. h̄ au̅ ca ÷ si
q̄dem .n. ē p̄ .c. ē. si u̅o .c. ē. p̄ .a. ē. silr. au̅ infinita ÷ decisio 7 in huius. n̄. n. ē ceteguem
entia ad inuicem. principiū au̅ 7 in huius sn̄ medio accipiend ÷. H̄nt au̅ sic se in op̄ationibus. si fc̄a
÷ dom̄. nec̄c̄e ÷ decisos ee̅ lapides. 7 tm̄ ee̅ h̄ q̄ p̄p̄ q̊d. q̄m nec̄c̄e ÷ fundamentu̅ ee̅ tm̄, u̅o 7 dom̄
fc̄a. si u̅o fundamentum ÷ p̄. lapides ee̅ fc̄os nec̄c̄e ÷. Itm̄ si ē dom̄. silr p̄ erunt lapides. De
nitur au̅ p medium silr. ē au̅ fundamentum p̄. Cm̄ au̅ uidem̄ in huius q̄ fiunt c̄clo q̄ndam
ee̅ g̊n̄ationem. ee̅ contingit h̄ ee̅. q̄ru̅ co̅sequnt ad inuicem mediu̅ 7 t̄inum. In huius n. aut
÷. Ostensum au̅ ÷ h̄. in p̄mis q̄ co̅uertant ad co̅clo̅nes. c̄clo au̅ ee̅ h̄ ÷. In op̄ibus au̅ uidē sic de
pluta t̄ram ee̅. h̄ au̅ erat a p̄ne. q̄r c̄clo c̄cuit nec̄c̄e ÷ uaporem fi. h̄ au̅ fco. nube. hac
au̅ fc̄a ÷ g̊ depluitam t̄ram ee̅. h̄ au̅ erat ex p̄e. q̄r c̄clo c̄cuit. Cum .n. unu̅ hoy q̄ li3 fit
altm̄ ÷ 7 ÷ illu̅ altm̄. 7 cu̅ h̄ p̄mum. Sunt au̅ q̄dam q̄ fiunt uir. semp q̄; u̅, 7 in oi.
au̅ se h̄nt au̅ fuit alia u̅o n̄ semp q̄dem. li3 sic freq̄nt fiunt ut n̄ ois ho masculs. li3 ÷ sic freq̄nt
talium g̊ nec̄c̄e ÷ 7 mediu̅ sic freq̄nt ee̅. Si .n. a. de .b. p̄dic̄ 7 b. de .c. ug'ta. nec̄c̄e ÷ .a. de .c. semp.
7 de oi p̄ri. h̄ .n. uult 7 de oi 7 semp. li3 suppositum ÷ sic freq̄nt ee̅ nec̄c̄e ÷ g̊ 7 mediu̅ sic
7 freq̄nt ee̅. q̄ ÷ in q̊ ÷ b. erit g̊ 7 eoy q̄ sunt freq̄nt p̄nc sn̄ medio. q̄cuq; freq̄nt sic sunt
au̅ fiunt q̊ in g̊ sic q̄ ÷ in t̄inos. assignatu̅ ÷ 7 q̄r deinc̄. au̅ diffo ipi sit au̅ n̄. dc̄m ÷
p̄. Cm̄ au̅ op3 uenari in eo q̄ q̊d ÷ uenantia n̄c dicam. Hoy g̊ q̄ insunt unicuq; q̄dam ex
tendunt in pl. n̄ tn̄ ex g̊n̄s. dico au̅ in pl ee̅ q̄cuq; insunt unicuq; uult. at u̅o. h̄ aliu̅ ut
ad omi t̄nitati in ÷. s3; n̄ t̄nitati. sic q̄ in ÷ t̄nitati. s3 n̄ u̅no. li3 impar in ÷ oi t̄nitati 7 n̄q;
ipi c̄nz in ÷. s3; n̄ ē g̊n̄s. q̄nq; n. q̊d nus ÷ impar. ultm̄ au̅ ē nu̅m impar ÷. Hi au̅ ac
cipienda sunt usq; ad h̄ q̄ usq; tot accipiunt q̄ru̅ unu̅qq; q̊d in pl sit. oia au̅ n̄ i sit
in pl. hanc .n. nec̄c̄e subam rei ee̅. ut t̄nitati in ÷ ois nus impar p̄m utrobiq; 7 sic q̄ n̄ m
surari u̅no. 7 sic n̄ co̅poni ex nu̅s. h̄ ita; iam t̄nitas ÷ nu̅s impar p̄m. 7 sic p̄mo. hoy
.n. unu̅qq; ad q̄dem impib omib in ÷. ultim̄ au̅ 7 dualitati. omia au̅ ulti. Cm̄ au̅
ostensum ÷ nob in sup̄iorib; nec̄c̄ia q̄dem insunt in eo q̄ q̊d ÷ p̄dicantia. uni au̅ nec̄c̄ia sunt
in t̄nitate au̅ 7 in q̊ alio sic accepiunt in eo q̄ q̊d ÷. accepta sic ex nec̄c̄itate q̊d ē t̄nitas h̄.
q̄ au̅ suba sit ex huius manifm̄ ÷ nec̄c̄e .n. ÷ n̄ h̄ ee̅t t̄nitatis q̄ ÷ ut g̊n̄s q̊d ee̅. h̄ au̅ noiatu̅ ut
n̄ noiatum. ē g̊ in pl q̄m t̄nitati in ee̅. Concessu̅ ÷ .n. hi ee̅ g̊n̄s q̄ ÷ scd potentiam in pl.

Si ita; n̄lli inerit aliu̅ q̄m atomis t̄nitatis. h̄ uti; ē t̄nitatis ee̅. supponatur .n. 7 h̄ suba uni
cuiq; q ÷ in atomis ultim̄ p̄dicamentu̅. q̄r silr 7 aliis c̄libz dc̄m toy ee̅ inerit. Congruum
au̅ ÷ cu̅ totu̅ ad negotiet. a3. de p̄ri g̊n̄s in atoma sp̄e. ut nu̅s in t̄nitatem 7 dualitatem.
p̄ea sic illar diuisiones accipe t̄ptare. ut recte line. 7 recti c̄cli 7 anguli. p̄ au̅ h̄ accipien
du̅ ÷ q̄ g̊n̄s sit. utr̄ q̄ntitas. au̅ q̄litas. 7 p̄pas passiones sp̄eculari. p̄ coia p̄ma. co̅posit̄s .n.
ex atomis. co̅uenientia. ex diffo̅ibus. manifesta erit p̄p̄ ea q̄ principiu̅ ÷ omiu̅ diffo̅num
q̄ sunt ÷ 7 simplicibus inee̅ p se co̅uenientia solum. aliis au̅ scd illa. Diuisiones q̄ sunt scdm
differas. utiles sunt in id q̄ sic adeam. sic dc̄m dc̄m ÷ in p̄oribus. utiles au̅ sunt uti; sic solu̅
ad colligendu̅ q̄ q̊d ÷. li3 7 unu̅ uti; u̅l li3 mox accipe oia tamen si ex principio accepit aliqu̅
sn̄ diuione. Differt au̅ ad p̄dicamentoy p̄ 7 p̄teri p̄oni. ut ÷ dic̄e al' mansuetu̅ bipes. u̅l sic q̄
bipes al' mansuetu̅ ÷. 7 itm̄ ex h̄ differa ÷. Ho au̅ q̄ li3 ee̅. uni sit nec̄c̄e ÷ diuidente repetere.
Ampli ad n̄l relinquendu̅ in eo q̄ q̊d ÷ sic solu̅ m̄ contingit. Cu̅ .n. p̄m accipiat g̊n̄s. si q̊d inferioy
au̅ diuionem accipiat n̄ oe̅ incidz in h̄. ut n̄ oe̅ al'. au̅ totu̅ pennatu̅ ÷ au̅ diuisu̅ pennis
li3 pennatu̅ al' oe̅. hui .n. differa ÷ h̄. p̄ma au̅ differa aliis ÷ in q̄m oe̅ al' incidit. silr au̅
÷ 7 in alioy unoq̄; 7 in huius q̄ ex g̊n̄s. 7 q̄ sub ipis sunt ut in aue. in q̄ ois auis. 7 in pisce
in q̊ ois piscis. Sic q̊d g̊ ambulans ÷ scire q̊d ÷ q̄m n̄l relictu̅ ÷. alr au̅ relinquere nec̄c̄e ÷ 7 n̄ sci
re. Nich au̅ op3 diuidentem 7 diffinientem oia scire q̄ sunt 7 tn̄ q̊d dic̄e impo ee̅ differas cog
nosce ee̅ q̄ sunt ad unu̅qq; 7 n̄ cognoscentem unu̅qq;. Sn̄ .n. differys n̄ ÷ unu̅qq; scire.
a q̊ .n. n̄ diffe id ee̅ h̄. a q̊ au̅ diffe altm̄ ab h̄. p̄m q̊d g̊ hm̄ ÷ n̄z n. scd omem differam altm̄ ÷
Multe .n. sunt diffe in eisdem sp̄e. li3 n̄ scdm subam n̄ p se. p̄ea accipiant opposita 7 scd diffe
rentia. 7 coe incidit h̄ au̅ in. 7 accipiat in alto q̄ q̄r ee̅. 7 h̄ cognoscit. n̄l .n. diffe scire au̅
n̄ scire. in q̄bcuq; p̄mr. de aliis differe. Manifm̄ ÷ q̄m sisic uadens ueniat in h̄ q̄r n̄ ampli ÷
differa. hebit ro̅nem sube. oe̅ au̅ incide in diuionem si sunt opposita. q̄b n̄l int ÷ .n. ÷ reperi
co. nec̄c̄e .n. oe̅ ee̅ in alto ipoy. si q̊d illi differa ÷. Ad hmo̅d au̅ tm̄ p̄ diuiones ca op3 oitina
ri accipientem p̄dicantia in eo q̄ q̊d ÷ 7 h̄ ordinare p̄m 7 scdm. 7 q̄m h̄ sunt. Est au̅ unu̅
hoy p̄m. p eo q̄ possum sic ad actus collige. q̄m ÷ 7 p g̊n̄s pare. Ordinare au̅ sic op3. si
p̄m accipiat h̄ au̅ ē si p̄m accipiat q̄ omibus inhet. illi au̅ n̄ oia nec̄c̄e ÷ ee̅ ad h̄. accep
to au̅ h̄ iam in inferioribus mod ÷. Scd au̅ alioy p̄m ē 7 h̄ntu̅ tcium. Remoto .n. q̄ sius
÷ q̄tinuum. ē p̄m alioy. silr au̅ ÷ 7 in aliis. q̄ au̅ oia h̄ sint manifm̄ ÷ ex h̄ q̄ accipim̄ p
mu̅. q̄m oe̅ au̅ h̄. au̅ a ÷. Est au̅ 7 h̄ itm̄ differa. toti a toto n̄l differe sp̄e. Amp h̄. manifm̄ ÷
.n. q̄ n̄am plus appo̅e oia .n. hoy sunt accipiunt in eo q̄ q̊d ÷ n̄ deficit q̄li3. au̅ .n. g̊n̄s. au̅
differa ee̅t g̊ g̊ p̄m. cu̅ differys p̄oni accept ÷. differe au̅ co̅tinent omis. n̄ .n. ampli sunt
ultima. Sp̄e au̅ diffe ultim̄. h̄ au̅ dc̄m ÷ n̄ diffe p̄. Querere au̅ op3 intendentem in silia
in differa. p̄m q̄dem q̄ unu̅ oia h̄nt p̄ea itm̄ in aliis q̄ in eodem g̊n̄e sunt c illis. Sem au̅

ipsis quid idem sit. illorum autem aliter. cum autem in hiis accipiant quod omnia idem et in aliis similiter i-
terum accepsis similiter iterum est intendendum. si idem sint quousque utique in unam veniant rationem. hec enim
erit diffinitio. si vero non vadit in unam. sed in duas aut in plures. manifestum est utique quod non unum aliquod quod prius
sed plura. ut dico. si queratur quid est magnanimitas. intendendum in quibusdam magnanimos quos scimus quid
habent omnes. in eo quod huiusmodi sunt. ut alcipiades magnanimus. aut achilles. aut aiax quid habent omnes
non tolerare iniurias. hic quidem enim dimicavit. ille vero insanivit. hic autem interfecit se ipsum. Iterum in
aliis. ut in lisandro et socrate. si iam indifferentes prosperari. hec duo accipiens intendo quid
idem habent ut sic impassibilitas que est circa fortunas. aut non tolerantia iniuriarum. si vero nullum sit,
due species utique erunt magnanimitatis. Semper enim est omnis diffinitio universalis. non enim in quodam oculo sanabi-
le medicus. sed aut omni aut specie determinans. Facilius quidem est singulare diffinire quam universale. unde oportet
ex singularibus in universalia ascendere. et namque equivoca latent magis in universalibus quam in indifferenti-
bus. Sicut in demonstrationibus oportet sillogizatum esse. sic et in terminis est certum. hoc autem est si per ea que singulariter dicuntur sit
in unoquoque genere diffinire separatim. ut simile non omne sed in coloribus et figuris. et acutum quod est in voce.
et sic in commune ire timentem ne equivocatio contingat. Si autem non disputare metaphoris oportet
neque quecumque dicuntur in metaphoris. disputare enim necesse erat metaphoris. Ut habeantur autem proposita
eligere oportet decisiones et divisiones. sic autem eligere subiecto genere communi omnium. ut si animalia sint
que considerantur. qualia omni animali insunt. acceptis autem hiis. reliquorum omni qualia inheant iterum si hoc est avis. qualia
omni inheant avi. et sic semper aliis insunt proximo. Manifestum enim est iam habebimus dicere propter quid inherentia
insunt hiis que sub communi. ut propter quid homini aut equo insunt. sit autem animal in quo a. b. autem inherentia omni ali-
in quibus autem sunt c. d. e. sint quedam alia. Manifestum est utique propter quid est b. in d. propter a. in. similiter autem et in
aliis. et semper in aliis deorsum eadem ratio. Nunc quidem igitur secundum ea que assignantur communia nomina
dicimus. oportet autem non solum considerare. et si quid aliud accipiat esse commune. accipientes alicuius hoc
inhereat et qualia consequuntur. ut cornua habentia. habere ventres. non utrobique dentes esse. iterum cornu
a habere quod sequitur. manifestum est enim propter quid in illis quod dictum est propter id quod cornua habent. Amplius alius
modus est secundum analogum eligere. unum enim accipere non est id quod oportet vocare sepion. spinam et os.
Sunt autem que secuntur et hec tamquam natura una existente huiusmodi. Eadem autem proposita sunt quia quod medium
habent. Amplius ut cum omnia contrarie stant. horum autem quedam genere sunt eadem quecumque habent differentias. ex
quod aliorum autem aliter sunt aut propter quod echo. aut propter quod apparet aut propter quod iris. Omnia enim hec idem quid propo-
situm sunt genere. omnia enim repercussio sunt. sed specie altera. Alia autem ex eo quod medium quod sub altero
medium est differunt problemata. ut propter quid nilus finiente mense magis fluit. propter hoc quod vernior
finiens mensis. propter quod autem ventosior est finiens mensis. propter id quod luna deficit. hec quidem sic se habent
ad invicem. De causa autem et quod est causa dubitabit aliquis numquid quando est causatum et causa. ut si folia fluunt
aut deficit et causa deficiendi. et folia cadendi erit. ut si hoc est lata habere folia. deficiendi autem terram
in medio esse. Si enim non alia aliqua erit causa horum. Cum causa sit utique simul sit et causatum. ut si in medio terra est,

deficit aut si latum est folium. folia fluunt. si autem sic est simul utique erit et sic demonstrant per altera. sit
enim folium fluere in quo est a. latum folium in quo b. vites vero in quo c. si autem in b. est a. omne enim latum
folium folio fluit. causa autem est b. medium. sed quoniam latis foliis vitis sit est propter idem quod folio fluit demon-
strative. sit enim quod latum folium e. aut folio fluere vitis vero in quo c. illi autem est igitur est c. folio flu-
it omnis enim vitis. in c. autem d. omne enim folio fluens latum est folium. causa autem est folio fluere. Si
autem non contingit causas esse ad invicem. causa enim prius est eo cuius causa. et deficiendi quidem causa est in medio terram
esse non est causa deficere. Si igitur per causam quod demonstret propter quid est. Si vero non per causam ipsum quia. quoniam in medio quod
est cognovit propter quid autem non. Quia autem non deficere causa sit in medio esse. sed hoc deficiendi manifestum est. In ratione enim
deficiendi inest quod est in medio. quare manifestum est quod per hoc illud cognoscitur. sed non hoc per illud. Aut contingit
unius plures causas esse. et namque si est idem de pluribus predicari sit a. in b. primo esse et in c. et in e. alio primo.
et hec sit in d. erit ita. a. in d. e. causa autem in d. quod b. in e. autem c. quare cum causa sit necesse est rem esse
cum sit non necesse est esse quodcumque sit causa. sed causam quidem non tamen omnem. Aut si semper universale problema est et causa totum
quoddam. et cuius est causa universale. ut folio fluere in toto quoddam determinatum est et si species illius sunt et universaliter
Igitur autem plantis. aut huiusmodi plantis. quare medium equale oportet esse in hiis. et cuius est causa. et convertitur. ut propter quid
arbores folio fluunt. si igitur propter densitatem humoris sed folio fluit arbor. oportet esse densitatem. si
densitas est in non qualibet. sed in arbore folio fluente. Utrum autem contingat non eandem esse causam ea-
dem in omnibus. sed alteram autem non. aut si quidem autem per se demonstretur et per signum aut accidens non potest esse.
Ratio enim ultimi medium. si vero non sic est contingit secundum accidens. est autem et causam et cuius considerare
secundum accidens. non tamen videntur problemata esse. Si autem non similiter se habebit medium sicut equivoce. Cum equivoce medi-
um est. Si vero sicut in genere sit similiter se habebit ut propter quod commutabiliter est analogon. Alia enim causa est in nu-
meris et lineis. et eadem. In quantum linea est non eadem est. In quantum autem habet augmentum huiusmodi eadem.
sic in omnibus. Similem autem esse colorem colori et figuram figure aliam esse. Equivocum enim simile in omnibus.
hic quidem enim fortassis est analogiam habere latera et equales angulos. In coloribus autem sensum unum esse
aut aliud aliquod huiusmodi. Secundum autem analogiam eedem sunt et medium se habet secundum analogiam. Habet autem sic
consequi causam ad invicem. et cuius est causa et in quo est causa. unumquodque quidem accipienti et cuius causa in plus est. ut in
quatuor equales quod sunt extra in plus sunt quam in triangulis. aut quadrangulis. In omnibus autem in equalibus quoniam
enim quatuor rectis equales quod sunt extra et medium similiter est. Est autem medium ratio primi extremi. ex quo omnes scientie per
diffinitiones fiunt. ut folio fluere. similiter sequitur vitem et excellit ficum. sed non omnia sed equalium est.
Si vero accipiat aliquis primum medium ratio fluendi folium est. erit enim primum quod in altero medium quoniam omnia
huiusmodi sunt. deinde huiusmodi medium quoniam succus densatur aut quoddam aliud huiusmodi. Quid est autem folio fluere densa-
ri in contactu seminis succum. In figuris autem sic assignabit querentibus consecutionem cause et cuius est causa.
Sit enim a. quod in b. omni. b. autem in unoquoque eorum que sunt d. in b. igitur universaliter utique erit in ipsis d. Hoc autem
dico universale. quod non convertitur. omnia convertuntur et excedunt. In ipsis igitur esse ipsi a. causa est b. oportet igitur a. in
plus quam b. extendi. Si vero non quid magis causa erit hoc illi? Si igitur in omnibus est e. a. erit aliquid illa unum

Explicit Totalis liber Analeticorum
Posteriorum Aristotelis. Deo gratias Amen

Contingere totu

Dio ho e al' ē n ē nat. Callias ē ho. & Calli ē acal' ē n ē naial. v hoc de filii h f. 8.

Lectio

Lectio

Liber 2

Liber 22

17

Lectio

Explicit primus liber. Incipit secundus

37

48

50

Angeli

[illegible]

... Et sic ... sanctus ... liber.

Explicitunt notule super c[.]losse [sic] super ... pro libro ... deo gratias amen

Tibi laus sit xpe quoniam labor explicatur iste

Tibi laus sit xpe quoniam labor explicatur iste

[illegible]

Membr., cc. 61 numerate come segue:
148-154 con antica numerazione a penna,
e 1-54 con moderna numerazione a lapis +
1 guardia membr. scritta e fine = Inventario
e 1 foglio membr. scritto, ripiegato da forma
2 guardie delle quali 1 fine, in fine.
5.V.1966 M